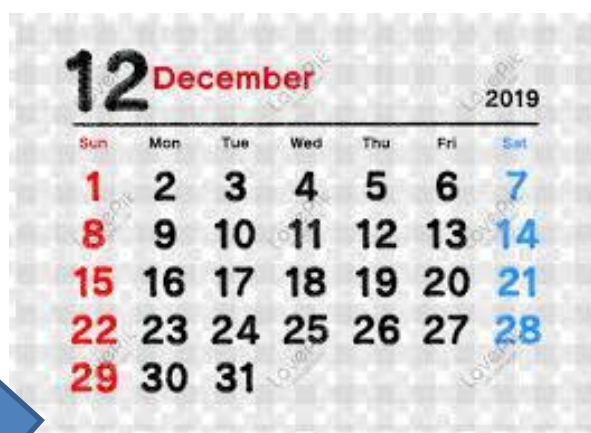

דברי הכפר

היתה זו שנה מבלבלת, 2019! שנה לא מפתיעה.
שוב פספסנו את משימת השלום
שלום ואהבה וחזון משותף לכל בני האדם.
קיווינו שנהיה בני אדם. שנחיה בטוב ובשלום
עם עצמנו ועם העולם...

בפתח שנה חדשה נקיה... מי יתן. לו יהי!!!

גיליון מס' 2599 ו' בטבת תש"פ * 27 לדצמבר 2019
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

**אנו מודיעים בצער רב
על פטירתו בטרם עת של**

נאור מסר

ז"ל בארה"ב

**ומשתתפים בצערם
של ההורים חנה ואסף,
והאחים; מעייני, יורם, גלעד, צילה,
אילון ועינת**

**המשפחה יושבת שבעה בביתם עד יום שישי
ומבקשת שרק ידידיו ומכריו של נאור יגיעו לנחם
שעות הביקור בימים רביעי חמישי בין 16:00-19:00
יום שישי בין 10:00-12:00
שלא תדעו עוד צער**

בית כפר הנשיא

חנה ואסף יקרים, משפחה יקרה

בשורה נוראה נפלה היום על ראשכם בשורה מרה.
בשורת איוב, שזעזעה את כולנו. גם השמיים נרעשו, ברקים ורעמים,
גשם ורוחות עזות, מנסים לשטוף את הכאב והדמעות.

אין כאן חמלה בסיפור הזה, אין מנוח.

אין לתאר את התחושות, את הרגשות, את החלל הענק שנפער בתוכם.
את הכאב והיגון, את החלל שנפער במרקם המשפחתי.

כולנו איתכם. משתתפים בכאב, מחבקים אתכם ללא מילים.

**אל מלא רחמים שוכן
במרומים,
המצא מנוחה נכונה תחת פנפי השכינה...**

אל מלא רחמים

יהודה עמיחי

אל מלא רחמים,
אלמלא האל מלא רחמים
היו הרחמים בעולם ולא רק בו.
אני, שקטפתי פרחים בְּהַר
והסתכלתי אל כל העמקים,
אני, שהבאתי גויות מן הגבעות,
יודע לספר שהעולם ריק מרחמים.
אני שהייתי מלך המלח ליד הים,
שעמדתי בלי החלטה ליד חלוני,
שספרתי צעדי מלאכים,
שלבתי הרים משקלות כאב
בתחריות הנוראות.
אני שמשתמש רק בחלק קטן
מן המלים שבמלון.
אני, שמכרח לפתור חידות בעל כרחי
יודע כי אלמלא האל מלא רחמים
היו הרחמים בעולם
ולא רק בו.

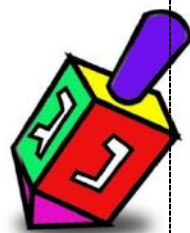

שושנה שרקי

שלא תדעו עוד צער.

אירועים מדליקים לחנוכה

חנוכה 2019

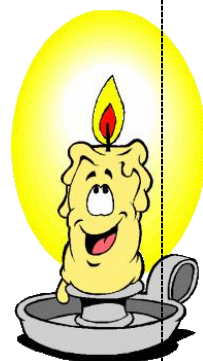

תש"פ

22.12 יום א' ערב נר ראשון בשעה 17:40

בלב הקיבוץ בארגון המכינה.

טקס הדלקת נרות, ברכות לחג, שירי חנוכה, הצגת חנוכה, סופגניות והרקדה.

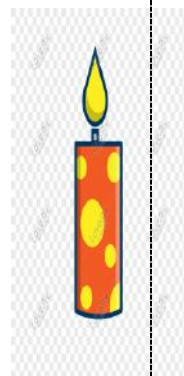

25.12 יום ד'

הפנינג חנוכה ענק המסורתי בלב הקיבוץ בשעה 16:00

ערב יצירה מאד מגוון עם יצירת נרות, טפטופי נרות, פיסול בנרות ועוד ועוד.

וכמובן סופגניות ופנקייק וגם פיתות וירקות ולבנה. בארגון של מעין, רחלי ונעה

29.12 יום א' מרוץ הלפיד

17:30 תחילת המרוץ מהמצפור בפארק

18:15 תחנות מגוונות בפארק שיכללו מרק חם, יצירה ועוד הפתעות.

19:00 הדלקת כתובת אש וחנוכיה.

בארגון הדס, הנעורים והשומר החדש.

נר ראשון של חנוכה | דודו פלמה

נר ראשון של חנוכה. חורף. הימים מחשיכים מוקדם וקר. חושך הוא מצב המתקיים בהיעדר אור. ולא כל כך מורגש וגם לא מנחם שהלילות מעכשיו ילכו ויתקצרו. אולי בגלל שהחושך אצלנו לא בדיוק קשור לעניינים של יום ולילה. ויש ימים שבהם גם היום הוא חשוך למרות שהשמש מאירה בו. בעיקר כאשר טורחים להזכיר לנו השכם והערב שאנחנו אור לגויים. וכאשר כלו כל הקיצים, אין לנו מי שיאיר לנו את החשיכה המתגברת מלבדו. מלבד חנוך ליון מנוחתו עדן כמובן.

יהי אור / חנוך ליון

בראשית ברא אלוהים את השמיים ואת הארץ. והארץ הייתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום ורוח אלוהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלוהים: "יהי אור!" ויהי חושך. והארץ הייתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, ויהי ערב ויהי בוקר, יום אחד. ויקום אלוהים ביום השני ויאמר: "יהי אור!" ויהי חושך. והארץ הייתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום. ויהי ערב ויהי בוקר, יום שני. ויקום אלוהים ביום השלישי ויאמר: "פעם שלישית ואחרונה- יהי אור!" ויהי חושך. והארץ הייתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום. ויהי ערב ויהי בוקר, יום שלישי. וישתוק אלוהים ביום הרביעי וביום החמישי. וביום השישי, ויקום אלוהים ויצעק צעקה גדולה: "או שאני אלוהים או שאני לא אלוהים-יהי אור, לעזאזל!". וידלק אור קטן בחלון אחד הבתים ואיש בפיג'מה מציץ בעדו החוצה ושואל: "מי זה פה צועק שהוא אלוהים בשתיים עשרה בלילה?"

חג אורים שמח

סיפור על אור

כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את האור הראשון, עוד טרם שנבראה השמש, לא נברא הירח ועדיין לא נבראו הכוכבים...זה לא היה אור רגיל. האור הראשון היה אור מיוחד. אור פנימי עוצמתי במיוחד. אור רוחני, שאדם יכול היה לראות בו מסוף העולם ועד סופו. ראה הקדוש ברוך הוא שבני האדם יפרו וירבו ורובם עלולים לעשות שימוש לרעה באותו אור יקר וטוב. החליט הקדוש ברוך הוא לגנוז את אותו האור ולברוא במקומו את השמש והירח והכוכבים שיאירו ליצורים החיים על הארץ. נמלך הקב"ה בדעתו - היכן כדאי לגנוז את האור ?

באו המלאכים והחלו לייעץ לו .
אמר המלאך גבריאל: אלהי השמים! גנוז את האור הרחק על הירח - לעולם לא יצליח האדם לטפס גבוה כל כך...
ענה הקב"ה: לא, יום יבוא והאדם יבנה לו חללית ויגיע לירח ולכוכבים .
אין זה טוב לגנוז שם את האור...
אמר המלאך רפאל: ריבונו של עולם! הטמן את האור עמוק, עמוק במעמקי האוקיאנוס, לשם בוודאי לא יגיע האדם לעולם !

לא! ענה הקב"ה, ביום מן הימים יבנה האדם כלי אדיר הנקרא צוללת ובעזרתו למעמקי האוקיינוסים הוא עתיד להגיע . גם זה לא רעיון טוב...
וכך עמד כל מלאך ומלאך והציע רעיון חדש. את כולם דחה הקב"ה, כי ידוע ידע שאין מקום שיבצר מן האדם להגיע ולחפש בו.
לבסוף לחשה השכינה - יש מקום אחד שאם נטמין בו את האור לעולם לא ימצא אותו האדם. זהו המקום היחידי שבו הוא יפחד לחפש...
היכן הוא המקום הזה? שאלו כולם:

עמוק בליבו של האדם, אמרה השכינה!
זהו המקום היחידי שבו האדם לא ירבה לחטט ומי שיעמיק וימצא שם את האור הגנוז - הרי ראוי הוא לו.
ריבונו של עולם הנהן בהסכמה...

ש.ש

חנוכה שמח!
ושנדע להאיר תמיד.

תגובה למכתב של רוי בוסקילה / ברוך כהן

"על המנכ"ל, שולחן עגול והקשר ביניהם"

במכתב של רוי, אשר פורסם בדברי הכפר, מופיע המשפט: "במשך 10 שנים ההוצאות של כפר הנשיא היו הרבה יותר גבוהות מההכנסות". עובדה זו אינה מדויקת וזאת בלשון המעטה.

ראשית למען ההיסטוריה אזכיר שבשנת 2007 הושלם הסדר מחיקת חוב כפר הנשיא והמפעל (כ-70 מיליון שקל). למותר לציין שפעולה זו אפשרה את קידום התוכניות אשר היו מוקפאות עד לביצוע הסדר זה (שיוך דירות) ושינוי הסטטוס של הקיבוץ מפשיטת רגל לעצמאות כלכלית.

רכיב מרכזי בהסדר זה היה מכירת השליטה שלנו במפעל הבונים. כחלק מהסדר זה, לתקופה של 5 שנים, קיבל הקיבוץ רשת בטחון מהמפעל בסך של כ-300 אש"ח לשנה. כספים אלו, בצרוף שנים מוצלחות אשר נבעו מקבלת הרווחים במפעל ההידרו-אלקטרי, אפשרו את ביצוע ההשקעות, הן בהגדלת אמצעי הייצור (נטיעה של כ-400 דונם אבוקדו, אשר מהווים חלק נכבד בהכנסות הקיבוץ בשנים האחרונות), והן ההשקעה בפרויקטים חברתיים (שיפוץ בריכת השחייה ומימון ההוצאות הכרוכות בהליך שיוך הדירות). מאחר וכל ההשקעות בוצעו במימון עצמי, וללא הגדלת החוב של הקיבוץ, סביר להניח שמקור הכספים הוא מהעודפים בשנים האלו.

על בסיס נתונים אלו גם המשפט "הפעולה היחידה אשר מנעה קריסה כלכלית עוד לפני שאלי הגיע, הייתה בליעת החסכונות שלנו שישבו בבנק כתוצאה ממכירת הבתים" אינה נכונה.

בתחשיבים המקוריים הערכנו את פוטנציאל ההכנסה ממכירת הדירות, על בסיס הנתונים בשנים 2011-2012, בכ-10-11 מלש"ח. בסוף שנת 2015 סך הסכום שנצבר כתוצאה מהמכירה היה כ-8 מלש"ח. כלומר, באם המשפט היה נכון, הרי שבין השנים 2005-2015 (10 שנים) השתמש הקיבוץ בכספים אשר קיבל כתוצאה ממכירת הבתים, עוד לפני שתהליך זה החל. כאשר במציאות ההכנסות הראשונות ממכירת הדירות החלו להתקבל בשנים 2008-2009.

ולסיכום: הדיון על הארכת כהונה של בעל תפקיד הוא לגיטימי. אך השיטה שאתה נוקט בה ש"ההצלחות הם שלי והכישלונות שייכות להנהלה, או ישירות, כך אני מבין, למנכ"ל הקודם", שייכות לפוליטיקה וחבל רוי שבחרת להשתמש באמצעי פסול זה.

THIS
IS
YOUR
YEAR

2020

חברי קהילה יקרים!

חג חנוכה שמח, ושנה טובה .

בשעה טובה גמרנו את כל תהליך בניית נוהל הקליטה המחודש שעבר את אישור האספה ואת הצבעת הקלפי .

בימים הקרובים ישלחו הפונים להתקבל לחברות, לאבחון חברתי וכלכלי, השמאית שנבחרה ע"י צוות ההנהלה מסיימת בקרוב את הערכתה לגבי עלות הבתים, שכל ניקלט סימן לרכישה, ואני מקווה שמרגע זה לא יעמדו עוד מכשולים בדרכנו.

מנצלת במה זאת לעשות לכם הכרות עם צוותי הקליטה שנבנים בימים אלו פונה בזאת לקהל הרחב; **דרושים מתנדבים נוספים לאיוש הצוותים**

דליה זלצברג- רכז/ת (צמ"ד) שתנהל את הצוותים ותקפיד על תהליכי המיון והקליטה, שיוגדרו מעת לעת על ידי צוות הצמיחה, ועד ההנהלה ואסיפת הקיבוץ.

צביה כץ – רכזת צוות מיון וקבלה, והצוות שאיתה **נועה מעיין, אשר איילון, זיו נוי, קרני פוקס** שתפקידו לבחון את המועמדים דרך אבחון כלכלי מקצועי, אבחון חברתי מקצועי וראיונות קבלה, ולהביא לאסיפת הקיבוץ, רק את המועמדים המתאימים לכפר הנשיא. צוות זה ימונה על ידי ועד ההנהלה של הקיבוץ.

רותם הלפר -רכזת צוות קליטה, שתפקידו ללוות את הנקלטים משלב הגעתם לקיבוץ, ועד קבלתם לחברות וכן לאחר מכן עד להסתגלות והיטמעות, כולל חיבור למשפחות מאמצות וליווי מקצועי ככל שיידרש. ההשתתפות בצוות זה פתוחה לכל חבר קיבוץ שמתנדב ומוכן להתחייב. **לצוות זה מחפשים מתנדבים** מי שזקוק לתקנון מעודכן יכול לפנות אלי dzalzberg11@gmail.com ל

מאחלת לנו בשנת 2020

שפע של חברים חדשים,

שפע כלכלי ובריאות בשפע

דליה זלצברג

מנהלת הצמיחה הדמוגרפית

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

• שושי קרופר ז"ל

לסיפור חייה, מחלתה ומותה של שושי ז"ל שנפרש כאן בגיליון של השבוע שעבר, אני רוצה להוסיף את הקשר שהיה לי עם שושי סביב החוג לספרות. כל עוד היו לה הכוחות והייתה בעיניה מספיק ראייה, היא התמידה להגיע לחוג, ותמיד הייתה לה תרומה משלה לשיחה, מתוך ניסיון חייה ומתוך התובנות שלה על קטעי הספרות. יהא זכרה ברוך.

• סביבון סוב סוב

חג חנוכה בעיצומו. זהו אחד החגים האהובים על ילדים ומבוגרים רבים. אור נרות מול החושך היורד מוקדם, חום בבית, וחום של מאכלים מטוגנים (הקשר לנס פך השמן? או אולי, תגובה קולינרית הולמת לקור השורר בחוץ), מתנות (דמי חנוכה, מעות חנוכה) ומשחקי שולחן למיניהם, גם הם תשובה לקור ולחושך שבחוץ. (לפני כמעט חמישים שנה גרתי שנתיים בדרום אפריקה, שם חנוכה חל באמצע הקיץ, היינו צריכים לחכות עד שעה מאוחרת מאד כדי להדליק נרות...). אבל הכיף הגדול, מבחינתי, בחנוכה הוא השירים הרבים שאנחנו שרים בחג.

אחד מגיבורי החג, מבחינתי הוא לוי קיפניס: סופר, משורר מחזאי, ועורך ספרים. הוא התחיל לכתוב שירי ילדים ושירי חגים, סמוך לעלייתו לארץ ב-1913, על מנת להעשיר את העולם החינוכי בשפה העברית כאן בארץ. כמה שירים וסיפורים כתב? במקום אחד קראתי שהוא חיבר כ-1500 יצירות, במקום אחר דובר על 5000. נניח אפילו שהיו "רק" 1500 (אני לא ספרתי...) זה מספר עצום! הנה רשימת שירים שלוי קיפניס כתב לחנוכה:

חנוכה חנוכה, ספרי לי מעשייה

הבה נרימה (למנגינה מתוך האורטוריה יהודה המכבי של פרידריך הנדל)

קמח קמח מן השק...

שימו שמן

נר לי נר לי

וכמובן סביבון סוב סוב סוב

אתם יכולים לדמיין חנוכה בלי כל השירים האלה?

ויש גם קשר לכפר הנשיא: בנו של לוין קיפניס, טל, "גנב" מאיתנו והתחתן עם חנה ליליאן, שהייתה חברה בקיבוץ מגרעין ה' המפורסם. לא רק טל היה אצלנו פה, אבל גם הוריו בקרו אצלנו בקיבוץ.

יום ג', י"ב טבת, תרצ"ה. 18/12/34

רגעים

דצמבר

ריח ים ורוח סתו
ומיץ של תפוחי זהב
ומין סגריר מתוק-חמוץ
מושך מבית אלי חוץ.
ללכת-לכת ולנשום
אור שקיעות כחל-אדם.

אור שקיעות. נוחות דק.
הגשם זה עתה נפסק.
ברחוב שוטף גודלקויר
ובו שוחה "המעביר" ...
עלה ושוט והסתכל
עד מה יפה היא התכל —

הפנסים חורי פנים.
כחלות עיני העננים.
ומשהו מוזר כזה
לוחץ דומם על הקצה,
לוחץ קודע ודורש —
הלב רוצה להחצטש.

דצמבר — חודש מקטר
ריחות תפוח ומטר,
אתה נותן כחות גנונים
להרוגי התמוזים,
אתה יודע להשיב
מעט אביב לתל-אביב.

אגב

• דצמבר

עוד מעט מסתיים חודש דצמבר, ועמו תסתיים גם השנה האזרחית.

המשורר נתן אלתרמן כתב הרבה מאד שירים על העיר תל אביב, השיר "דצמבר" הוא אחד המפורסמים.

את השיר פרסם נתן אלתרמן בדצמבר 1934 במדור "רגעים" של העיתון "הארץ", בו הוא פרסם עשרות שירים, עד שעבר להיות משורר "הטור השביעי" בעתון "דבר". כמו בכל השירים האחרים הוא חתם בשם אגב, שזה היה שם העט שהוא אימץ לו.

גם שיר זה מתאפיין בוירטואוזיות של אלתרמן במשקל ובחריזה, אך בעיקר בדימויים: מין סגריר מתוק חמוץ (שבא מיד אחרי מיץ של תפוחי זהב), אור שקיעות כחול אדום, הוא דימוי קרוב לזה המופיע בשיר "ערב עירוני", גם הוא על העיר תל-אביב (שקיעה ורודה על הגגות, אספלט כחול מלמטה...), ובבית השלישי: "הפנסים חיוורי פנים, כחולות עיני העננים".

בנוסח המקורי של הבית שהפך לפזמון, החרוז האמצעי קשה להבנה: ברחוב שוטף גודלקויר ובו שוחה "המעביר" ...". המהדירים של כרכי "רגעים" במהדורת שנת תשע"ב (2011) מצאו לנכון להבהיר לקורא המודרני מהי כוונתו של החרוז:

גודלקייר הוא נהר גדול בספרד, ואילו "המעביר" הוא חברת האוטובוסים המקומית (שכעבור כמה שנים הפכה ל"דן"). גם וילנסקי שהלחין את השיר בשנת 1980 לרגל יובל ה-70 של העיר תל-אביב, חש שמונחים אלה יישמעו אנאכרוניסטיים לאוזנם של בני שנות השמונים, ולכן השמיט את החרוז מן הפזמון, ותחתיו כפל את החרוז האחרון. המהדירים לא הסתפקו בביאורי המונחים, והוסיפו ציטוט מדיווח עיתונאי על שיטפונות גדולים שפקדו את תל אביב בחודש דצמבר וגרמו לנזקים כבדים. בין השאר נחסמה דרכם של האוטובוסים ברחובות העיר. בכך התבררה המציאות שברקע החרוז שעליו ויתר וילנסקי.

השורות בבית הרביעי: "אתה (דצמבר) נותן כוחות גנוזים להרוגי התמוזים" נותנות מרחב לפרשנים שונים. פרשנות אחת מדברת על המיתוס של שומר העתיקה, על התמוז אשר מת כל שנה, וקם לתחייה עם גשמי החורף. פרשנות פחות מרחיקת לכת מדברת על "הרוגי התמוזים" הם כל אותם הסובלים מחום הקיץ המתיש והמייבש, שמחכים לגשמי חודש דצמבר.

לפני 9 שנים, ב-2 בדצמבר 2010 התרחש אסון הכרמל, השריפה הענקית שגבתה את חייהם של 44 אנשים. כעבור זמן קצר התחילו גשמים לרדת, אבל זה כמובן היה מאוחר מידי, ולא יכול היה למנוע את האסון. באותו החודש, חבורת הזמר שלנו, שרה את השיר "דצמבר", וכשהגענו ל"הרוגי התמוזים" לא יכולתי שלא לחשוב על קרבנות החום והיובש של התמוז שהתמשך באותה השנה עד דצמבר, לחשוב ולהתאבל.

שני האייטמים שלהלן, על לוין קיפניס ועל דצמבר של אלתרמן, נכתבו בעזרת המידע שאני מקבלת מהאתרים של הספרייה הלאומית. תודה למפעל התרבותי המעשיר הזה.

• הלב נשבר

הלב נשבר - אין לי מלים מדויקות יותר, להביע את הזדהותי עם הכאב של משפחת מסר, על מותו ללא עת של נאור ז"ל, בן משק מכתת "ארבל". תנחומי לאסף ולחנה, לגלעד, צילה, יורם, אילון, מעייני ועינת. שיעמדו לכם כוחותיכם המשותפים, והתמיכה של כל החברים, בנשיאה בכאב הגדול.

תמר וולפין

חנוכה כאן... וגם במפגש החגיגות בשפע...

הדלקת נרות, אורחים ופעילות רבה- בשבוע הבא אשתף אתכם בתמונות ופירוט שלל האירועים... יש למה לצפות!

עדכונים ותזכורות לגבי השבוע הקרוב:

- **ביום ראשון** ניפגש לאירוע רב דורי חגיגי ומיוחד לכבוד חנוכה: נארח את ילדי התלתון לפעילות רב דורית משותפת ומקרבת, נדליק נרות ונזלול סופגניות ושוקו חם.

ניפגש במפגש בשעה 10:30 כולם מוזמנים! The more the merrier !!

- **ביום שני** נפתח את סדרת ההרצאות של רעות ביתן- קרימינולוגיה בראי האקטואליה:

רעות ביתן: קרימינולוגית, מאבחנת אסירים, עובדת במרכז הגמילה מלכישוע ומרצה. הרצאותיה של רעות נוגעות בעולם המרתק של הפשיעה והעבריינות עם נגיעה אקטואלית לדברים שכולנו שומעים ורואים בחדשות.

ההרצאה הראשונה בסדרה תתקיים במפגש ביום שני הקרוב 30/12 נתחיל בשעה 9:45 !

!! ההרצאות הבאות בסדרה: שימו לב לעדכון התאריכים:

ימי שני 6/1/20 + 17/2/20 בשעה 9:45 במפגש

ביום חמישי 2/1/2020 נחגוג את תחילתה של שנה אזרחית חדשה 2020!
כולם מוזמנים בשעה 10:00 למפגש

בתוכנית:

בראנץ' חגיגי

!! הרמת כוסית לכבוד שנת 2020 !! << מוסיקה וריקודים >>>

... Put on your dancing shoes ...

בשעה 11:00 נתכנס לחוג מוסיקה עם מקס – לתוכנית מיוחדת לכבוד החגיגות נשמח לראותכם!

המשך חנוכה מאיר ושבתי מבורכת ! ניפגש במפגש... שיפי

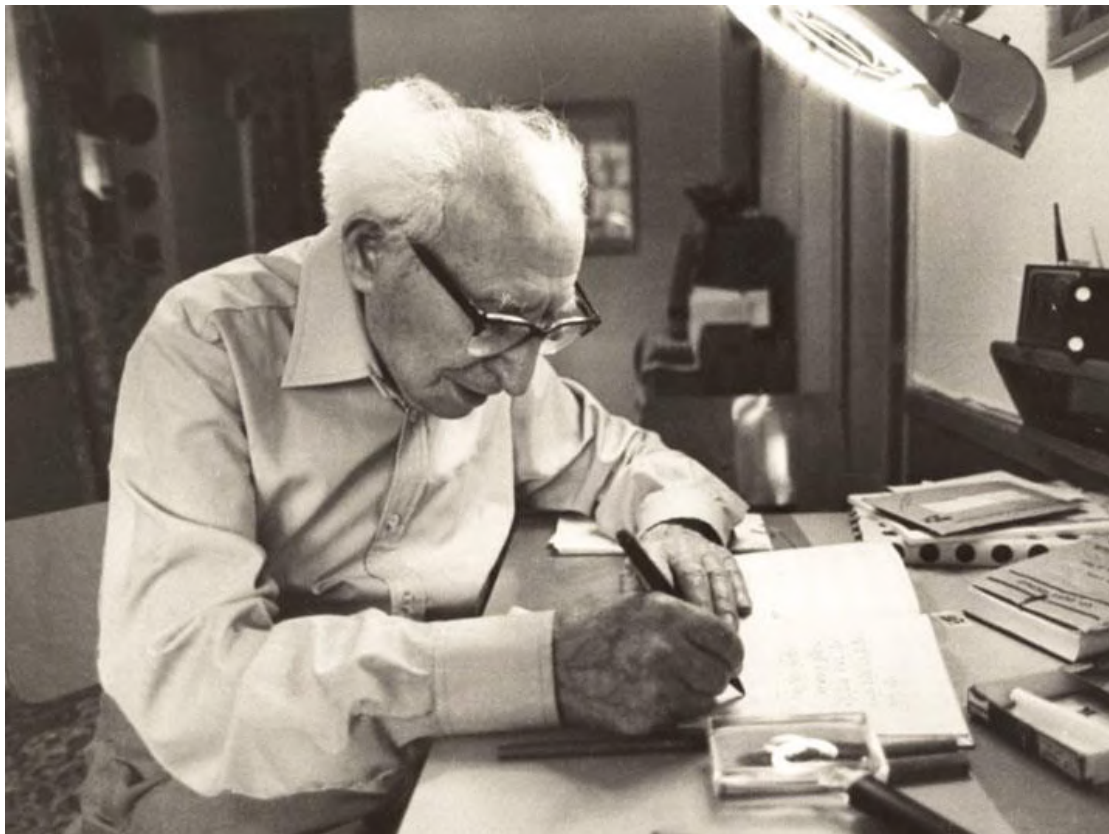

הדוד לוין

חנוכה מזכיר לי תמיד את האיש קטן הקומה שהיה דוד של איתן ירון, בעיקר בעקבות העובדה שהיה אחיה של אמו עתליה, ושקראו לו לוין קיפניס, שחיבר שירים לילדים כמספר הכוכבים ברום (תמיד חשבתי שיש לו שם משפחה בתור שם פרטי בגלל שהוא משורר כל כך גדול).

מעת לעת היה מגיע בחנוכה לביקור בגן, איש קטן קומה וחביב שנורא התרגשתי תמיד לגלות את כפות ידיו הזעירות, ואנחנו היינו שרים לכבודו "מי זה הדליק נרות דקים..." ו"חנוכה חנוכה חג יפה כל כך..." וכשהייתי מזייף מרוב התרגשות, עטיה הגננת הייתה מאיימת עלי שבשנה הבאה כשהדוד לוין יבוא לבקר בחנוכה היא תרחיק אותי מהמקהלה. והיא אף פעם, אפילו לא פעם אחת, לא מימשה את האיום הנורא.

בצילום: לוין קיפניס איש קטן גדול כותב עוד שיר לילדים

מצורפת רשימה של סדנאות לגמילה מעישון.

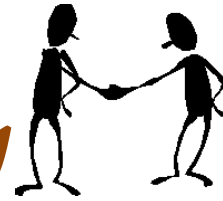
\מי שמעוניין, מוזמן להתקשר ולהירשם
5בטלפונים הרשומים ליד כל ישוב.

רשום בטלפון	שעה	תאריך	מרפאה
04-6729438	17.00	9.1.20	רקתי
04-6869222	17.00	12.1.20	חצור הגלילית
04-6851300	17.00	14.1.20	קצרין
04-6655300	20.30	14.1.20	\עמק הירדן
04-6994700	17.00	15.1.20	כנען צפת
04-6679222	17.00	15.1.20	שיכון ד טבריה
04-6958811	16.00	28.2.20	קרית שמונה

המרפאה

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – צח שמואלי,
גר ליד המכינה

איך הגעתי לקיבוץ

למדתי תואר בחינוך בתל-חי, שם גם הכרתי את אשתי אפרת. כשסיימתי את
הלימודים נחשפתי לעולם המכינות ולמכינת גליל עליון, והלכתי לעבוד בהדרכה
במכינה במעיין ברוך. כשהחלטתי ללמוד לתואר שני באונ' חיפה, רצינו להתקרב
קצת אל האוניברסיטה, ומצאתי עבודה כמדריך במכינה כאן, שאז היתה בניהולו
של רז מעיין.

לא הכרנו את כפר הנשיא קודם, אבל כשהגענו, מאוד אהבנו את המקום, היתה
תחושה חמימה וביתית. מהר מאוד התחלנו להתעניין בתהליך של קבלה לחברות
ומה זה אומר. היה ברור לנו שאנחנו רוצים להישאר בצפון, וכפר הנשיא נראה
כמו מקום טוב. לפני שנתיים התקבלנו לחברות, ובקרוב מאוד נתחיל בבניית
הבית שלנו כאן, במלון.

מה אני עושה בחיים

בארבע השנים האחרונות אני מנהל במכינת הגליל העליון, שנתיים ניהלתי את
הקבוצה במעיין ברוך ועכשיו שנה שניה כאן.

חלק גדול מהעבודה הוא לחבר את המכינה לקהילת הקיבוץ. לאורך השנים כפר
הנשיא מצטיין בפתיחת הדלתות שלו לחניכים, והם מרגישים כאן מאוד בבית.
חלק משמעותי מזה הוא בזכות המשפחות המאמצות וחלק נוסף בזכות
ההשתתפות שלהם באירועי התרבות.

קרובי משפחה בקיבוץ

אשתי – אפרת.

הילדים- נוח (5), אורי (2).

סבא יצחק (אבא של אפרת) מגיע פעם בשבוע להיות עם הנכדים.

כמה מילים על הקיבוץ

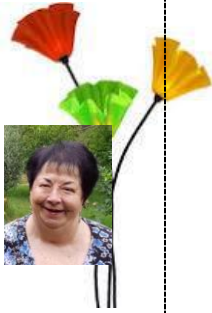
אפרת ואני מאוד אוהבים את הקיבוץ, וממש מרגישים פה בבית. אני חושב שהעובדה שהקיבוץ נמצא במשבר כלכלי גורמת לקהילה להיות מגוייסת. יש כאן הרבה יוזמות צנועות ויפות של אנשים שאני מאוד מתחבר לזה. יש משהו מאוד יפה בצניעות של הקיבוץ והאירועים בו. ויש גם אנרגיה טובה של התחדשות.

משהו שאני רוצה לספר

1. הייתי בנבחרת ישראל לנוער בכדורעף.
2. כחצי שנה אחרי שהגענו לקיבוץ היינו בשיחה לגבי הקליטה בקיבוץ. היו שם זוגות (לצערי חלקם כבר לא בקיבוץ) שסיפרו שהם כבר גרים שש ושבע שנים בקיבוץ. בסוף הפגישה אמרתי לאפרת שזה ממש מוזר לי שאנשים ככה מתמהמהים עם ההחלטה שלהם על קבלה לקיבוץ. מפה לשם גם לנו לקח קרוב לשש שנים להתקבל לחברות. כנראה שתהליכים בקיבוץ לוקחים את הזמן.

תודה רבה צח, נעים להכיר!

משולחן העורכת

ושוב אנחנו סוגרים שנה, של תקוות של תפילות, לא הכל התממש כמו שרצינו, לפעמים צריכים פשוט לחכות. בדיוק בזמן הזה, אנחנו רוצים לומר תודה! למלווה הכי נאמן של 'דברי הכפר' לאורך השנים הרבות של קיומו.

דויד אלמן.

דויד ש'המציא', שהחל את נוהג שליחת "דברי הכפר" דרך גלי האינטרנט, לכל אלה שהיו כאן פעם, עזבו פיזית את המקום אך עדיין רוצים בחיבור מסויים.

הרבה שנים, בכל שישי בשבוע, עד לפני שבוע, היה דויד שולח לאוויר את העלון שקיבל מהעורכת, מפזר אותו בעולם הגדול – וגם כאן בקיבוץ – כשעברנו לשליחת העלון לחברים דרך האינטרנט, במקום להדפיס ולחלק בת.ד של חברים.

הגיע היום – אתמול - ודויד החליט לצאת למסעות אחרים. הוא רוצה חופש - ללכת למדבר. לצעוד ב'שביל ישראל' ולעשות בפעילויות יזומות של גיל ההתבגרות המאוחרת – שמכונה לא בכדי גם 'גיל התבונה'. תודה לך דויד, על הקשר, על הנאמנות, על העקביות, לך תהנה לך בדרכך. זה הפלוס - הבונוס של הגיל השלישי.

דורית צחור ; היא זו שהסכימה, להרים את הכפפה וכבר יוצאת השבוע לדרך. כלומר: את 'דברי הכפר' דרך המייל הפרטי שלכם, תקבלו מעתה מדורית, בין ימי חמישי לשישי מידי שבוע. תודה ענקית לך מראש דורית, דרך צליחה מכולנו.

בהזדמנות של הודייה. תודה לך **דודו פלמה**, על הכותרים שאתה מאיר וכותב עבור העלון. ועל התמיכה הזמינה.

מטרת החיים היא לא האושר. היא להיות מועיל, להיות מכובד ורחום, לעשות שינוי כלשהו שיעיד כי חיית, וחיית טוב.

שושנה ש.

ראלף וולדו אמרסון.